

Один хороший рік

КУПИТИ

- Серія художньої літератури «КУЛЬТРЕAD»
- 2006 року вийшла блискуча екранізація Рідлі Скотта з Расселом Кроу та Маріон Котіяр у головних ролях

Макс нещодавно втратив роботу в лондонській фінансовій компанії. Від відчаю й банкрутства його рятує несподівана новина: дядько залишив йому в спадок виноградник у Провансі! Макс вирушає туди, де провів дитинство.

Тут просто чудово: мальовничі пейзажі, прекрасна погода, смачна їжа і... чарівна власниця місцевого ресторанчика. Нарешті фортуна всміхнулася йому! Але є одне величезне «але». Вино, яке виробляють з його винограду, просто неможливо пити.

А ще на порозі шато з'являється спокуслива каліфорнійка, яка теж претендує на спадок...

Розділ перший

Літо у Лондоні було в самому розпалі, тож краплі дощу на обличчі Макса Скіннера були ледь теплими, поки він біг через Ратленд-Гейт до Гайд-парку. Він нісся вздовж берегового вигину Серпентина, і постаті інших бігунів, налаштованих страждати перед сніданком, з'являлися й зникали в сірій досвітній імлі; їхні обличчя були мокрими від дощу й поту, а кроки відлунювали вологим хлюпанням по стежці.

Погода пригнічувала усіх, окрім завзятих бігунів. Було надто мокро для жвавих рожевощокх дівчат, які іноді давали Максу приємну нагоду трохи відволіктися. Занадто мокро для місцевого ексгібіціоніста, який зазвичай вичікував за кущем біля помосту, виглядаючи з дощовиком напоготові. І навіть для пари джек-расселів, які радісно намагалися вкусити кожного, хто проходив повз них, а їхній збентежений власник шкутильгав за ними, перепрошуючи.

Все-таки було надміру вогко й рано. Макс останнім часом приходив до офісу пізно, часто навіть о сьомій тридцять, і Ейміс, його бос і заклятий ворог, був геть незадоволений.

Цього ранку все буде інакше, пообіцяв собі Макс. Він прийде першим і переконається, що жалюгідний покидьок помітив це. У цьому й полягала основна робоча проблема Макса: він любив роботу, але ненавидів керівництво, зокрема Ейміса.

Повернувши коло Серпентина, Макс попрямував назад до меморіалу Альберта, міркуючи про майбутній день. Угода, яку він виношував місяцями, принесе премію — її вистачить, щоб заплатити його безмежно терплячому кравцю і, що набагато важливіше, залагодити банківські проблеми. З часом стримані невдоволені натяки на розмір його кредиту перейшли у листи, написані в усе більш погрозливій формі, акцентуючи на тому факті, що рік у нього був не надто прибутковий. Але це поки що. Макс був упевнений, що скоро все зміниться. Сповнений оптимізму, він побіг по Ратленд-Гейт, обтрусився на порозі, як пес, і увійшов до будинку, виконаному в георгіанському стилі, який забудовник випотрошив,

залишивши тільки ліпнину на фасаді, й перетворив на те, що потім описав як «вельми привабливе помешкання для керівників».

Консьєрж, гномоподібний чоловічок із землястим обличчям, звів очі від свого пілососа і прицмокнув язиком, побачивши мокрі сліди, які Макс залишав на підлозі:

— Ти мене в могилу зведеш, це точно. Поглянь на всю цю грязюку на моєму килимі, а це все ж таки аксмінстер.

—Вибачай, Берте. Я постійно забуваю зняти взуття, перед тим як зайти.

Берт пирхнув. Вони вели ту саму розмову щоразу, коли дощило, і щоразу вона закінчувалася одним і тим самим запитанням. Берт був палким шанувальником фондового ринку і мріяв про можливість виторгувати собі трохи інформації.

— Маєш якісь корисні поради на сьогодні?

Макс зупинився біля дверей ліфта й приклав пальця до вуст, перш ніж заговорити:

— Купуй дешево. Продавай дорого. Тільки нікому не кажи.

Берт похитав головою. Нахабний молодий засранець. А втім, Макс був єдиним у будинку, хто відзначав день народження Берта пляшкою віскі, а на Різдво від нього завжди можна було чекати гарно запакований конвертик. Загалом, непоганий хлопчина, думав Берт, штовхаючи пілосос туди-сюди мокрими брудними слідами.

Квартира Макса на другому поверсі була незавершеним проєктом, або, як казав його друг-рієлтор, коли мав на меті отримати вигідне замовлення, незавершеною симфонією. На даний момент це було місце, яке використовувалося для сну, й не більше. Біля стіни тулилися дві гарні сучасні картини, кілька шпичастих авангардних меблів, запилений жалюгідний фікус, акумулятор для стереосистеми і відеомагнітофон. Незважаючи на те що Макс прожив тут більше двох років, він примудрився не додати обставі квартири нічого особистого, окрім невеличкої купки кросівок у кутку, що вказувала на його індивідуальність. Він зайшов до крихітної, напівпорожньої кухні, відчинив холодильник, порожній, якщо не брати до уваги пляшки горілки та пакета апельсинового соку, і взяв пакет до ванної кімнати.

Гаряча вода і холодний сік. Душ після тренування був щоденною винагородою за одну з його небагатьох корисних звичок. Він працював надто багато, харчувався нерегулярно, як справжній холостяк, спав надто мало і, звісно, пив більше, ніж п'ять одиниць алкоголю на тиждень, які з лицемірною пикою встановив йому офісний лікар. Але ж він бігав, до того ж він ще молодий. До сорока залишалось кілька років, а на той час, запевняв себе Макс, його життя і фінанси повністю стабілізуються, і він буде готовий міцно осісти, а там.. хтозна, може, зробить ще одну шляхетну спробу одружитися.

Він вивчав своє відображення у дзеркалі для гоління. Блакитні очі, ледь налиті кров'ю, темно-каштанове пружна шкіра над високими вилицями. Поки що жодних явних мішків чи зморшок. Могло бути й гірше, подумав він, переступаючи через мокрий рушник і скидаючи одяг на підлогу у ванній кімнаті.

За п'ять хвилин він був одягнений в уніформу з неодмінними атрибутами сучасного молодого керівника: темний костюм, темно-синя сорочка, темна краватка, громіздкий годинник, розроблений для глибоководних дайверів, одержимих кожною секундою; з мобільним та ключами від машини напоготові. Тепер Макс готовий підкорювати фінансовий всесвіт. Він проскочив крізь мряку у незмінний чорний BMW, щоб поїхати до Сіті, де сьогодні, був упевнений, має укластися довгоочікувана угода. А там — і премія невдовзі. Він закінчить облаштовувати квартиру, найме прибиральницю, щоб навести в ній бездоганний лад, візьме кілька вихідних і махне до Сен-Тропе, поки усі кралечки не повернулися до Парижа. Навіть прогноз погоди по радіо — дрібний дощ, за яким нагряне сильна злива, з можливістю випадіння граду, — не зміг затьмарити його настрої. Це неодмінно буде гарний день.

Рекомендована література

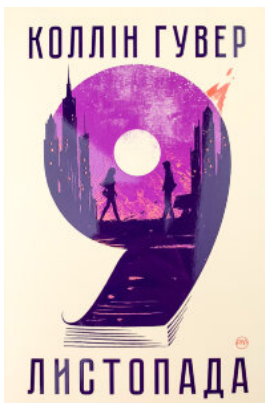

Щасливі люди читають книжки і п'ють каву

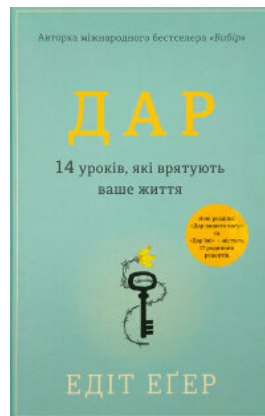
Гарні дівчатка не досягають успіху в бізнесі: сто і одна підсвідома помилка, що веде до провалу в кар'єрі жінки

Сила підсвідомості. Як спосіб мислення змінює життя

9 листопада

Дар. 14 уроків, які врятують ваше життя (видання третє, доповнене)

Кохання та джелато

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ